

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **J. J.**, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Petrom Zelenčíkom, súdnym tajomníkom Okresného súdu Brezno, **o vymoženie 310,70 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6 Er 263/2003, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2012 sp. zn. 43 CoE 80/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2012 sp. zn. 43 CoE 80/2012 **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2012 sp. zn. 43 CoE 80/2012 **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 27. júna 2003 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N..

Uznesením z 21. decembra 2011 č. k. 6 Er 263/2003-19 Okresný súd Brezno vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení uviedol, že pri spísaní notárskej zápisnice za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. B. Ž., substitučný zástupca splnomocneného advokáta Mgr. T. K., ktorý za povinného uznal dlh voči oprávnenej. Poznamenal, že splnomocnenie je obsiahnuté v zmluve o úvere, ktorá má podobu tzv.

formulárovej zmluvy, v ktorej už vopred oprávnená určila osobu, ktorá bude konať za povinného, čo spochybňuje základný predpoklad pri udelení plnej moci, a to, že splnomocnenec bude jednoznačne hájiť záujmy povinného, pretože v danom prípade ide o osobu, ktorá už pri spisovaní predtlaču zmluvy o úvere bola v kontakte s oprávnenou. Na základe uvedených skutočností dospel súd prvého stupňa k záveru, že dohoda o plnomocenstve, uzatvorená medzi povinným a Mgr. K. podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná. Z tohto dôvodu exekúciu s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. augusta 2012 sp. zn. 43 CoE 80/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolací súd zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov pre prerušenie konania podľa osobitného zákona, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neumožňuje prerušiť exekučné konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Ďalej uviedol, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením. Na doplnenie poznamenal, že uznanie dlhu splnomocneným advokátom, rovnako ako aj jeho vyhlásenie o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony zástupcu, ktoré sú vykonané v rozpore s § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho sú podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13. júla 2000, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že notárska zápisnica spísaná len so zástupcom povinného nie je spôsobilým exekučným titulom, a to pre absenciu súhlasu povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Odvolací súd sa s ďalšími námietkami oprávnenej nezaoberal, pretože nie sú pre posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa relevantné. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil

a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová